Súd:	Okresný súd Prievidza
Spisová značka:	PE-3C/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3621200797
Dátum vydania rozhodnutia:	09. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Eduard Szabo
ECLI:	ECLI:SK:OSPD:2023:3621200797.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, sudcom JUDr. Eduardom Szabom v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., D. XXX/X, zast.: JUDr. Mariana Pirťanová, advokátka so sídlom Partizánske, Jesenského 230/7, proti žalovanému: E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., F. G. XXXX/X, zast.: JUDr. Matej Valjent, advokát so sídlom Partizánske, Jesenského 232, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný sa verejne ospravedlniť žalobcovi za nepravdivé tvrdenia uvedené v komentároch na Facebooku pod príspevkom H. I., primátora Mesta Partizánske zo dňa 01.05.2021, ktoré žalovaný uviedol v znení: "ja nie som poslanec B., dneska sa fotí s riaditeľom J., ako dal zadarmo chémiu, zrazu to je reakcia na tento príbeh, povedz mu, že nech radšej platí prídavky na deti a nie, že sa ich zriekol, aby nemusel platiť, všetko robí na oko ľudí. Tvári sa ako milučký človek a pritom je fejk, ženy od neho ušli už dve, pretože ich týral a tento psychopat riadi mesto." Ospravedlnenie je povinný žalovaný vykonať písomne tak, že uvedie, "že sa ospravedlňuje pánovi A. B. za neoprávnený zásah do jeho občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, vykonaný vyššie uvedeným príspevkom na Facebooku pod príspevkom H. I., primátora Mesta Partizánske z 01.05.2021".

II. Toto ospravedlnenie žalovaný nechá uverejniť v lokálnych novinách Mesta Partizánske s názvom "Tempo", ktoré sú vydávané vydavateľstvom s názvom: Vydavateľstvo TEMPO, s.r.o., zapísané v Obchodnom registri OS Trenčín, oddiel s.r.o., vložka číslo: 19132/R, so sídlom Februárova 125/1, 958 01 Partizánske, IČO: 36299863 a tiež v Mestskej televízii Mesta Partizánske, zriadenej prevádzkovateľom: Vydavateľstvo TEMPO, s.r.o., zapísané v Obchodnom registri OS Trenčín, oddiel s.r.o., vložka číslo: 19132/R, so sídlom Februárova 125/1, 958 01 Partizánske, IČO: 36299863, do tridsať dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

(1.) Žalobou doručenou tunajšiemu súdu sa žalobca domáha verejného ospravedlnenia za nepravdivé tvrdenia žalovaného, náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 500 € a náhrady trov konania.

(2.) Okresný súd Partizánske v spore rozhodol rozsudkom č.k. 3C/21/2021-71 zo dňa 24.03.2022 tak, že výrokom I. uložil žalovanému povinnosť verejne sa ospravedlniť žalobcovi, výrokom II. Rozhodol, že ospravedlnenie je žalovaný povinný zverejniť v lokálnych novinách Mesta Partizánske a tiež v Mestskej televízii Mesta Partizánske, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom III. Súd žalobu v časti o zaplatenie 500 € titulom nemajetkovej ujmy zamietol a výrokom IV. Priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100%. Rozsudok čo do výroku III. nadobudol právoplatnosť dňa 28.05.2022. Proti výrokom I., II. a IV. rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie.

(3.) O odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 27Co/99/2022-129 zo dňa 27.06.2023 tak, že rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení uviedol, že na základe preskúmania napadnutého rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel v otázke základu uplatneného nároku, teda vo veci uplatneného nároku z titulu ochrany osobnosti k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec samu správne skutkovo i právne posúdil. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozsudku vyporiadal so všetkými dôvodmi podaného odvolania, ktoré dôvody odvolateľ prezentoval už počas konania pred súdom prvej inštancie. Pokiaľ ide o námietku odvolateľa, že súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie ohľade pravdivosti jeho tvrdení v dotknutom komentári, odvolací súd uvádza, že na to, aby súd v danom type konania (sporového konania) vykonal takéto dokazovanie, potreboval dôkazný návrh. Žiaden dôkazný návrh v tomto smere nebol podaný. Odvolací súd súhlasí s argumentáciou žalobcu, že dôkazné bremeno o pravdivosti týchto výrokov spočívalo na odvolateľovi (žalovanom), pretože preukázanie pravdivosti jeho tvrdení o žalobcovi v komentári je súčasťou jeho procesnej obrany proti nároku a zároveň preto, lebo vyriešenie otázky nositeľa daného dokazeného bremena je výsledkom v civilnom procese platnej zásady, že nemožno preukázať neexistujúcu skutočnosť („nemožno preukázať, čo sa nestalo“). Povinnosťou žalobcu bolo preukázať, že žalovaný zverejnil predmetné tvrdenia na Facebooku, a ich zverejnením došlo k neoprávnenému zásahu do jeho cti a ľudskej dôstojnosti (toto boli žalobné tvrdenia, od ktorých odvodzoval svoj nárok). Úlohou žalovaného potom, čo priznal, že uvedené tvrdenia zverejnil v komentári, bolo preukázať, že ich zverejnením nedošlo k zásahu do cti a ľudskej dôstojnosti žalobcu (pretože zverejnené tvrdenia sú pravdivé, vecné, forma verejnej prezentácie je primeraná a primárnym cieľom kritiky nebolo hanobenie či zneuctenie žalobcu). K odvolacej námietke, že súd na pojednávaní nevykonal ani len dôkaz výsluchom žalobcu, odvolací súd uvádza, že uvedená námietka nie je pravdivá. Na pojednávaní dňa 24.03.2022, na ktorom bol prítomný žalovaný prostredníctvom svojho zástupcu, súd prvej inštancie vykonal dôkaz výsluchom žalobcu (§ 195 CSP). Bolo povinnosťou žalovaného, nie súdu, pokladať žalobcovi pri vykonávaní toho dôkazu otázky so zámerom preukázania a zistenia pre neho priaznivých skutočností, pokiaľ tento dôkaz považoval za v tomto smere významný, ako uvádza v odvolaní. Žalovaný však na výzvu súdu na pojednávaní výslovne uviedol, že nemá na žalobcu otázky. K námietke o hypotetickom, ničím nepodloženom tvrdení súdu prvej inštancie, že veľa občanov mesta Partizánske sleduje príspevky primátora, odvolací súd uvádza, že požiadavka žalovaného na zistenie presného počtu čitateľov komentára je nerealizovateľná a účelová, preto neprijateľná. Už z povahy Facebooku, ako verejnej sociálnej siete na internete vyplýva (a aj preto žalovaný túto sieť použil), že ide o verejne dostupnú platformu s neobmedzeným počtom čitateľov a je teda prirodzené, že na nej zverejnená informácia sa bude šíriť hromadne vo verejnosti medzi neznámymi osobami. Vo všeobecnosti pritom platí, že čím hromadnejšie sa informácia distribuuje, tým vyššia je ochrana osobnostných práv. Preto uvedená požiadavka a námietka odvolateľa neobstojí. Je všeobecne známou skutočnosťou bez potreby osobitného preukazovania. K námietke žalovaného o porušení jeho slobody prejavu odvolací súd uvádza, že v prípade konfliktu slobody prejavu na jednej strane (čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a základného práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena na strane druhej (čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) je úlohou súdu zistiť mieru dôležitosti oboch v kolízii stojacich ústavných hodnôt a na tomto podklade dospieť k záveru o potrebe uprednostnenia jednej z nich. Všetky základné práva a slobody sa totiž chránia len v takej miere a rozsahu, dokiaľ uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu, či dokonca popretiu iného práva alebo slobody (IV. ÚS 256/07). Sloboda prejavu predstavuje jeden zo základných pilierov demokratickej spoločnosti a jednu zo základných podmienok jej rozvoja a sebarealizácie jednotlivca. Uplatňuje sa nielen vo vzťahu k „informáciám“ a „myšlienkam“, ktoré sa prijímajú priaznivo, resp. sa pokladajú za neurážlivé a neutrálne, ale aj k tým, ktoré urážajú, šokujú alebo znepokojujú štát alebo časť obyvateľstva. V niektorých situáciách však musí sloboda prejavu ustúpiť. Limitačné klauzuly v čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky explicitne uvádzajú dôvody obmedzenia slobody prejavu, pričom ide o obmedzenia, ktoré musia zodpovedať vždy demokratickému charakteru spoločnosti. Dôvodom takéhoto obmedzenia môže byť aj ochrana práv a slobôd iných, teda okrem iného aj záruky vyplývajúce zo základného práva na ochranu osobnosti v rozsahu garantovanom v čl. 19 Ústavy Slovenskej republiky a konkretizovanom najmä v § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré chránia fyzické osoby pred neoprávnenými zásahmi do ich osobnostných práv. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil uvedenú kolíziu slobody prejavu na jednej strane (čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a základného práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena na strane druhej, svoje hodnotenie vyjadril na str. 8 ods. 3 rozsudku, s ktorým hodnotením sa odvolací súd stotožňuje a na ktoré odkazuje. Odvolací súd súhlasí s

námietkou odvolateľa, pokiaľ ide o nesprávnosť záveru súdu prvej inštancie, že nemá preukázané, že k odstráneniu komentára došlo. Faktom je, že žalovaný túto skutočnosť tvrdil a žalobca ju nespochybnil. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ide teda o nepochybnú skutočnosť, že k odstráneniu dotknutého komentára žalovaného došlo. Je však zároveň pravdou, že žalovaný nepreukázal, kedy tento komentár odstránil resp. ako dlho bol komentár zverejnený, preto jeho hodnotenie o krátkosti času zverejnenia, ktoré žalobca napáda a spochybňuje, už za nespornú skutkovú okolnosť považovať nemožno, a preto ju bolo potrebné preukázať žalovaným. Potreba jej preukázania by však závisela od výsledku hodnotenia, či daná skutková okolnosť je významná pre napadnutú časť rozhodnutia. Odvolací súd konštatuje, že významná bola z hľadiska posúdenia nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorý nárok však bol zamietnutý, prípadne pre negatórnu žalobu, ktorá však podaná nebola, nie však pre satisfakčnú žalobu s uplatneným nárokom na ospravedlnenie. Faktom totiž je, že komentár o žalobcovi bol zverejnený na verejnej stránke primátora mesta, ktorého obyvateľom a zároveň zástupcom obyvateľov ako poslanec mestského zastupiteľstva je žalobca, teda na oficiálnej stránke iného politika, a bol tak určený na hromadné čítanie neurčitému okruhu ľudí bez akéhokoľvek obmedzenia. Odvolací súd preto súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že zistený skutkový stav z vykonaného dokazovania postačuje pre záver, že k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu komentárom žalovaného došlo a že žalobcovi vznikol nárok na satisfakciu vo forme ospravedlnenia žalovaného aj bez vyriešenia hodnotenia trvania tohto zverejnenia. Napriek správnosti uplatneného hmotnoprávneho nároku odvolací súd zistil vadu procesných podmienok, na ktorú musí prihliadať z úradnej povinnosti (ex offo), aj keď odvolateľom uplatnené neboli (§ 380 ods. 2 CSP). Odvolací súd zistil, že v danej veci žiadal žalobca v žalobnej žiadosti od žalovaného satisfakciu „verejne sa ospravedlniť a to písomne, spôsobom uverejnenia ospravedlnenia v lokálnych novinách Mesta Partizánske ako aj vyhlásením v mestskej televízii Mesta Partizánske“. Súd prvej inštancie žalobnú žiadosť upravil bez žiadosti žalobcu a výrok sformuloval tak, že žalovaný je povinný vykonať ospravedlnenie písomne tak, že ho „nechá uverejniť v lokálnych novinách Mesta Partizánske a tiež v Mestskej televízii Mesta Partizánske.“ Vychádzajúc však z prednesu žalobcu na pojednávaní dňa 25.01.2022, ten pod v žalobe použitým pojmom „vyhlásenie v mestskej televízii“ požadoval „čítanie oznamu treťou osobou“, nie uverejnenie písomného ospravedlnenia určitého znenia v Mestskej televízii Mesta Partizánske, ako je sformulované vo výroku rozsudku. V priebehu ďalšieho procesu žalobca nevykonal zmenu alebo opravu svojej žalobnej žiadosti, ktoré by súd prvej inštancie oprávňovalo k takémuto použitiu vo výroku. Súd prvej inštancie tak rozhodol v časti bez žalobnej žiadosti, uložená povinnosť nezodpovedá žiadanej povinnosti v žalobnej žiadosti (rozhodnutie bez návrhu). Zo zásady viazanosti súdu petitom vyplýva, že súd nemôže prisúdiť iné plnenie, než akého sa strany domáhali. Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom (pozri rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 122/2012). Rozsudkom došlo teda k prekročeniu žaloby (ultra petitum), hoci zákonné podmienky pre toto prekročenie (§ 216 CSP), t.j. že by z právneho predpisu vyplýval takýto spôsob vyporiadania vzťahu medzi stranami, splnené neboli. Zároveň sa súd prvej inštancie žiadnym spôsobom v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal s navrhovaným spôsobom vykonania tohto ospravedlnenia, pritom súd je povinný odôvodniť celý výrok rozsudku t.j. všetky jeho časti a vôbec sa nezaoberal otázkou vykonateľnosti súdneho rozhodnutia. Výrok rozhodnutia súdu musí byť určitý, aby bol vykonateľný. Musí byť presný a konkrétny. Musí presne určovať práva a povinnosti strán sporu, prípadne iných osôb. Výroky sa musia formulovať tak, aby nepripúšťali rozdiely vo výklade, nevzbudzovali pochybnosti o tom, aké povinnosti, akého obsahu boli uložené a ako sa majú vykonať. Budú tak podkladom na eventuálny súdny výkon rozhodnutia (exekúciu). Tomu zodpovedá aj určitý žalobný petit. Napadnutý výrok rozsudku, (výroky I. a II. tvoria ucelenú, vzájomne neoddeliteľnú časť napadnutého rozsudku) je neurčitý, nekonkrétny. Nie je totiž zrejmé, v ktorých konkrétnych novinách má byť písomné ospravedlnenie zverejnené, lokálne noviny mesta Partizánske je široký pojem, tieto nie sú špecifikované. Súd prvej inštancie prevzal túto formuláciu a jej neurčitosť zo žaloby. Takúto neurčitosť žaloby možno odstrániť postupom podľa § 129 CSP. Súd prvej inštancie tak však nevykonal. Odvolací súd vzhľadom na zistené nesplnenie procesných podmienok a vady súdneho rozhodnutia zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu a podľa § 391 ods. 1 CSP vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

(4.) Na pojednávaní dňa 09.11.2023 navrhol žalobca zmenu žalobného petitu v znení: Žalovaný je povinný sa verejne ospravedlniť žalobcovi za nepravdivé tvrdenia uvedené v komentároch na Facebooku pod príspevkom H. I., primátora Mesta Partizánske zo dňa 01.05.2021, ktoré žalovaný uviedol v znení: „ja nie som poslanec B., dneska sa fotí s riaditeľom J., ako dal zadarmo chémiu, zrazu to je reakcia na tento príbeh, povedz mu, že nech radšej platí prídavky na deti a nie, že sa ich zriekol, aby nemusel

platiť, všetko robí na oko ľudí. Tvári sa ako milučký človek a pritom je fejk, ženy od neho ušli už dve, pretože ich týral a tento psychopat riadi mesto.“ Ospravedlnenie je povinný žalovaný vykonať písomne tak, že uvedie, „že sa ospravedlňuje pánovi A. B. za neoprávnený zásah do jeho občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, vykonaný vyššie uvedeným príspevkom na Facebooku pod príspevkom H. I., primátora Mesta Partizánske z 01.05.2021“. Toto ospravedlnenie žalovaný nechá uverejniť v lokálnych novinách Mesta Partizánske s názvom „Tempo“, ktoré sú vydávané vydavateľstvom s názvom: Vydavateľstvo TEMPO, s.r.o., zapísané v Obchodnom registri OS Trenčín, oddiel s.r.o., vložka číslo: 19132/R, so sídlom Februárova 125/1, 958 01 Partizánske, IČO: 36299863 a tiež v Mestskej televízii Mesta Partizánske, zriadenej prevádzkovateľom: Vydavateľstvo TEMPO, s.r.o., zapísané v Obchodnom registri OS Trenčín, oddiel s.r.o., vložka číslo: 19132/R, so sídlom Februárova 125/1, 958 01 Partizánske, IČO: 36299863, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

(5.) Súd na pojednávaní dňa 09.11.2023 uznesením pripustil zmenu žalobného petitu v znení: Žalovaný je povinný sa verejne ospravedlniť žalobcovi za nepravdivé tvrdenia uvedené v komentároch na Facebooku pod príspevkom H. I., primátora Mesta Partizánske zo dňa 01.05.2021, ktoré žalovaný uviedol v znení: „ja nie som poslanec Dvonč, dneska sa fotí s riaditeľom J., ako dal zadarmo chémiu, zrazu to je reakcia na tento príbeh, povedz mu, že nech radšej platí prídavky na deti a nie, že sa ich zriekol, aby nemusel platiť, všetko robí na oko ľudí. Tvári sa ako milučký človek a pritom je fejk, ženy od neho ušli už dve, pretože ich týral a tento psychopat riadi mesto.“ Ospravedlnenie je povinný žalovaný vykonať písomne tak, že uvedie, „že sa ospravedlňuje pánovi A. B. za neoprávnený zásah do jeho občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, vykonaný vyššie uvedeným príspevkom na Facebooku pod príspevkom H. I., primátora Mesta Partizánske z 01.05.2021“. Toto ospravedlnenie žalovaný nechá uverejniť v lokálnych novinách Mesta Partizánske s názvom „Tempo“, ktoré sú vydávané vydavateľstvom s názvom: Vydavateľstvo TEMPO, s.r.o., zapísané v Obchodnom registri OS Trenčín, oddiel s.r.o., vložka číslo: 19132/R, so sídlom Februárova 125/1, 958 01 Partizánske, IČO: 36299863 a tiež v Mestskej televízii Mesta Partizánske, zriadenej prevádzkovateľom: Vydavateľstvo TEMPO, s.r.o., zapísané v Obchodnom registri OS Trenčín, oddiel s.r.o., vložka číslo: 19132/R, so sídlom Februárova 125/1, 958 01 Partizánske, IČO: 36299863, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

(6.) Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu žaloby; vyjadrení žalovaného k žalobe; screenshotom komentára žalovaného na č.l. 7; odpoveďou Okresného úradu Prievidza, odbor všeobecnej vnútornej správy, pracovisko Partizánske zo dňa 28.01.2022 a zistil, že žalovaný zverejnil komentár v ktorom uviedol, že: „H. I. ten nápis nám dali opraviť len preto že sme ho robili kedysi a bol by problém aby ho niekto iný za tie peniaze zrepasoval na koľko nemajú od toho grafické podklady a teraz by som mal urobiť to čo tu bolo napr. so znakom že si dám raz toľko peňazí na to lebo nám to dali na priamo nie nemám na to srdce ja nie som poslanec dvonc dneska sa fotí s riaditelom gunisom ako dal za darmo chémiu zrazu to je reakcia na tento príbeh povedz mu ze nech radšej plati prídavky na svoje deti a nie že sa ich zriekol aby nemusel platiť všetko čo robí na oko ľudí. tvári sa ako Milucký človek a pritom je fejk ženy od neho ušli už dve preto že ich týral a tento psychopat riadi mesto a este uvidíme kto sa skrýva aj za igorom zvalom to je v riešení“. Uverejnený komentár bol aj predmetom priestupkového konania. Rozkazom č.j. OU-PD-OVVS-2021/021205 zo dňa 31.08.2021 bola žalovanému za uverejnený komentár uložená sankcia – pokarhanie.

(7.) Podľa článku 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života a každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

(8.) Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

(9.) Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

(10.) Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

(11.) Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(12.) Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

(13.) Žalobca sa v rámci predmetného konania domáhal uloženia povinnosti žalovanému, aby sa ospravedlnil za komentár zo dňa 01.05.2021 uverejnený na sociálnej sieti Facebook, verejne pod facebookovým profilom K. F. pod príspevkom verejnej osoby pána H. I., primátora Mesta Partizánske v znení: „.....ja nie som poslanec dvonč. dneska sa fotí s riaditeľom gunišom ako dal zadarmo chémiu zrazu to je reakcia na tento príbeh, povedz mu, že nech radšej platí prídavky na deti a nie že sa ich zriekol, aby nemusel platiť, všetko robí na oko ľudí. tvári sa ako milučký človek a pritom je fejk, ženy od neho ušli už dve pretože ich týral a tento psychopat riadi mesto“ a to formou uverejnenia ospravedlnenia v mestskej tlači a v mestskej televízii.

(14.) Žalovaný sa v konaní bránil tým, že predmetný komentár nemohol zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu a to z dôvodu krátkosti uverejnenia predmetného komentáru, z dôvodu, že žalobca ako verejne činná osoba musí zniesť vyššiu mieru kritiky a z dôvodu, že ide iba o komentár k hlavnému príspevku na sociálnej sieti. Zároveň poukázal na právo žalovaného na slobodu prejavu a právo na informácie.

(15.) Z tvrdení strán sporu nebolo sporné, že žalovaný dňa 01.05.2021 na sociálnej sieti Facebook pod príspevkom primátora Mesta Partizánske zverejnil komentár v znení: „H. I. ten nápis nám dali opraviť len preto že sme ho robili kedysi a bol by problém aby ho niekto iný za tie peniaze zrepasoval na koľko nemajú od toho grafické podklady a teraz by som mal urobiť to čo tu bolo napr. so znakom že si dám raz toľko peňazí na to lebo nám to dali na priamo nie nemám na to srdce ja nie som poslanec dvonc dneska sa fotí s riaditelom gunisom ako dal za darmo chémiu zrazu to je reakcia na tento príbeh povedz mu ze nech radšej plati prídavky na svoje deti a nie že sa ich zriekol aby nemusel platiť všetko čo robí na oko ľudí. tvári sa ako Milucký človek a pritom je fejk ženy od neho ušli už dve preto že ich týral a tento psychopat riadi mesto a este uvidíme kto sa skrýva aj za igorom zvalom to je v riešení“.

(16.) V zmysle ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka pri ochrane osobnosti musí byť preukázaný zásah do osobnostnej zložky žalobcu natoľko silný a závažný, aby produkované informácie o osobe žalobcu vážnou mierou difamovali svojho adresáta. Zákon však neposkytuje ochranu proti akémukoľvek zásahu, ale len proti takému zásahu, ktorý je neoprávnený. Neoprávnený zásah musí byť spôsobilý privodiť ujmu na osobnosti fyzickej osoby z hľadiska jej postavenia v spoločnosti. Z judikatúry vyplýva, že aj v prípade, že sa konkrétny zásah proti osobnostným právam fyzickej osoby javí ako odporujúci objektívnemu právu, môžu v skutočnosti existovať okolnosti, ktoré neoprávnenosť takéhoto zásahu vylučujú. Podmienkou pre úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti je preukázanie, že došlo k neoprávnenému zásahu a že tento zásah bol objektívne spôsobilý porušiť alebo aspoň ohroziť fyzickú alebo mravnú integritu osobnosti oprávneného. Obe tieto podmienky musia byť splnené, aby vznikol právny vzťah, ktorého obsahom je právo dotknutej osoby domáhať sa ochrany a povinnosti subjektu zásahu znášať sankcie. Súd pri úvahe o primeranosti požadovanej satisfakcie musí predovšetkým vychádzať tak z celkovej povahy, ako aj z jednotlivých okolností konkrétneho prípadu (musí prihliadnuť napr. k intenzite, povahe a spôsobu neoprávneného zásahu, k charakteru a rozsahu zasiahnutej hodnoty osobnosti, k trvaniu a šírke vzniknutej nemajetkovej ujmy a podobne).

(17.) Zákon neposkytuje ochranu proti akémukoľvek zásahu, ale len proti takému zásahu, ktorý je neoprávnený. Neoprávnený zásah musí byť spôsobilý privodiť ujmu na osobnosti fyzickej osoby z hľadiska jej postavenia v spoločnosti.

(18.) Z rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 10 Co 21/67 vyplýva, že: „Neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé tvrdenie alebo obvinenie, ktoré zasahuje práva chránené ustanovením § 11 a nasl. OZ. Skutočnosť, či pôvodca zásahu si bol vedomý nepravdivosti svojho tvrdenia, alebo či išlo iba o nedbalé preberanie poznatkov a ich rozširovanie, je bezvýznamná. Neoprávneným zásahom dotýkajúcim sa ostatných predmetov ochrany (prejavov osobnej povahy,

písomností, podobizní, zvukových záznamov a pod.) je ich použitie v rozpore s úpravou obsiahnutou v ustanovení § 12 ods. 1, 2 a 3 OZ. Neoprávneným zásahom môže byť aj pravdivé tvrdenie, ktoré sa dotýka intímnej sféry života občana, pretože tá je takisto chránená ustanovením § 11 OZ ako jedna z nemenej významných zložiek osobnosti občana, potrebná na jeho rozvoj a na uplatnenie občana v spoločnosti. Intímnu sféru netvorí len intímny život občana v najužšom zmysle, ale aj rodinný život".

(19.) Vzhľadom na uvedené, aby súd mohol žalobe vyhovieť musel by mať za preukázané, že zo strany žalovaného došlo k neoprávnenému zásahu do žalobcových osobnostných práv a tento zásah by musel byť spôsobilý privodiť ujmu na osobnosti fyzickej osoby z hľadiska jej postavenia v spoločnosti. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný neoprávnene zasiahol do osobnostných práv žalobcu, keď uverejnil komentár v ktorom žalovaného nazval psychopatom, ktorý sa nestará o svoje deti, respektíve sa ich zrieka a týra ženy. Nepriamo ho tak obvinil z páchania trestnej činnosti. Súd z vykonaného dokazovania nemal za preukázané, že by tieto skutočnosti boli pravdivé. Treba však dodať, že aj v prípade, ak by tieto skutočnosti pravdivé boli, mohlo by sa jednať o neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu. Žalovaný skutočnosti ním uvedené preukázané nemal, odkazuje iba na vyjadrenia nebohého p. K.. Komentár žalovaného v časti, ktorá sa týka žalobcu je hanlivý, pričom priamo útočí na rodinný život žalobcu. Tým neprimerane zasahuje do osobnostných práv žalobcu. Je pravdou, že žalobca je poslancom Mestského zastupiteľstva Mesta Partizánske, čoho dôsledkom musí znášať vyššiu mieru kritiky zo strany tretích osôb. To však neznamená, že ktokoľvek môže akýmkoľvek neprimeraným spôsobom zasahovať do osobnostných práv žalobcu. Komentár žalovaného a to aj napriek tomu, že z časti kritizuje konanie žalobcu ako poslanca následne smeruje proti rodinnému životu žalobcu. Tento však s výkonom jeho funkcie nijakým spôsobom nesúvisí. Komentár sa nepriamo dotýka rodiny žalobcu, jeho detí a partneriek, čím nepochybne zasahuje do jeho osobnostných práv. Komentár žalovaného je natoľko hanlivý a urážlivý (jednak útočí na duševné zdravie žalobcu a jednak ho vykresľuje ako bezcitného násilníka, ktorý sa nestará o svoje deti a dokonca ich zapiera), že prekračuje mieru únosnosti, ktorú musí žalobca ako verejný činiteľ zniesť. Súd vzhľadom na uvedené má za to, že predmetným komentárom bolo neprimerane zasiahnuté do osobnostných práv žalobcu.

(20.) Následne sa súd zaoberal druhou podmienkou, či tento zásah bol spôsobilý privodiť ujmu na osobnosti žalobcu z hľadiska jej postavenia v spoločnosti. Žalovaný namieta, že vzhľadom na to, že išlo o komentár pod hlavným príspevkom a komentár bol nedlho po zverejnení odstránený, nemohlo ním dôjsť k zásahu do žalobcových osobnostných práv. Sociálne siete sú frekventovaným zdrojom informácii. V dnešnej dobe je jednoduchšie sa k informáciám dostať prostredníctvom internetu ako prostredníctvom novín alebo televízie. Práve z tohto dôvodu je na sociálnej sieti Facebook aktívne aj Mesto Partizánske, respektíve jeho primátor B. C. H. I., PhD. Takýto príspevok si môže prečítať neurčitý počet ľudí, ktorí sú registrovaní ma sociálnej sieti Facebook. Takto sa môžu dostať aj ku komentárom pod hlavným príspevkom, o to viac pokiaľ sa pod príspevkom rozprúdi diskusia. Ako vyplýva z uvedeného screenshotu žalovaný reagoval na príspevok a následne aj komentáre primátora, preto je daný predpoklad, že predmetný komentár žalovaného mohol vidieť väčší počet ľudí. Pokiaľ žalovaný namieta, že komentár bol rýchlo odstránený, v priebehu konania nebolo zistené, kedy k odstráneniu komentára došlo. Nie je teda preukázané, že by uvedený komentár nemohol vidieť väčší počet ľudí. Tvrdenia žalovaného sú natoľko závažné, že v očiach spoločnosti mohol po zverejnení komentára klesnúť ako osoba spôsobilá byť verejným činiteľom, ale aj ako osoba spôsobilá byť členom spoločnosti ako takej. Vzhľadom na uvedené súd má za preukázané, že predmetný komentár žalovaného bol spôsobilý privodiť ujmu na osobnosti žalobcu z hľadiska jej postavenia v spoločnosti, keďže komentár bol zverejnený na frekventovanej sociálnej sieti pod príspevkom, ktorý môže sledovať veľké množstvo ľudí bez akéhokoľvek obmedzenia a po presne neurčitý čas. S týmto názorom súdu sa stotožnil aj odvolací súd vo svojom rozhodnutí.
(21.) Pokiaľ žalovaný poukazuje na svoje ústavné právo na slobodu prejavu, toto mu samozrejme nikto neupiera. Do tohto práva žalovanému nijakým spôsobom zasiahnuté nebolo. Toto právo však nie je absolútne. Žalovaný svojim komentárom zasiahol do žalobcových ústavných práv, konkrétne práv uvedených v čl. 19 Ústavy Slovenskej republiky. Právo osoby končí tam, kde neoprávnene zasahuje do práv inej osoby. Žalovaný nie je sankcionovaný za využitie svojho ústavného práva na slobodu prejavu. Toto právo však môže využiť iba takým spôsobom, aby tak neoprávnene nezasiahol do práv inej osoby (v tomto prípade žalobcu), čo v tomto prípade neurobil.

(22.) Súd vzhľadom na vyššie uvedené žalobe vyhovel, pretože má za to, že žalovaný svojim komentárom neoprávnene zasiahol do osobnostných práv žalobcu a tento zásah zároveň bol spôsobilý

privodiť ujmu na osobnosti žalobcu z hľadiska jej postavenia v spoločnosti. Ospravedlnenie žalovaný vykoná tak, ako je uvedené vo výrokoch I. a II. výrokovej časti tohto rozhodnutia. Súd po pripustení zmeny petitu má za to, že tento je dostatočne určitý, konkrétny a vykonateľný, keď presne označuje za aký výrok sa má žalovaný ospravedlniť, ukladá mu povinnosť aby sa ospravedlnil v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň presne označuje miestne periodikum a televíziu v ktorej má žalovaný nechať uverejniť ospravedlnenie.

(23.) Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania sa spravuje zásadou úspechu ako to vyplýva z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol úspešný čo do nároku na uloženie povinnosti žalovanému sa ospravedlniť. Žalovaný bol úspešný čo do nároku na zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 500 €. Žalobca a aj žalovaný tak boli úspešní každý v jednom nároku. Vzhľadom k tomu, že strany sporu majú pomerne rovnaký čiastočný úspech v konaní súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o podať písomne odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.